

Alak Sûresi Üzerine:

Alak Sûresi'nin ilk âyeti, Peygamberliğini ilan etmek ve ilk vahye hazırlık yapmak için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e Allah'ın indirdiği bir âyettir. Bu âyet, zaten Mekke dönemi boyunca üzerine bina edilecektir. Çünkü Rabbulâlemîn, okuma yazma bilmeyen (ümmî) bir peygamber olan Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'e hitap edecektir. Ne gariptir ki, bir kişi bir başkasına "oku" diyorsa, aralarında bir bağ olması, bir tanışıklık olması lazımdır. Tanışık olmadığınız bir insana "hadi gel oku" diyemezsiniz. O halde (Peygamber ile Allah arasında) muhakkak bir ünsiyet olması lazımdır.

Allah-u Teâlâ Azze ve Celle, kırk yaşına kadar Peygamber'easlında çok şeyler vermiştir. Ancak Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem bunları bilmiyor, şimdi Allah-u Teâlâ ona öğretecektir. Allah-u Teâlâ'nın Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e ilk öğrettiği şey, "**İkra!**" (Oku!) emridir. (Peygamber) "Ne okuyacağım yâ Rabbi?" (der). (Allah) "**Oku! Rabbinin adıyla oku! O ki yarattı**". Allah yaratıcıdır, her şeyi O yaratmıştır.

Senin O'nu kabul etmen için muhakkak O'nun adıyla hitap etmen lazımdır. Ne diyorsun? Mesela "Bismillahirrahmânirrahîm" diyorsun. Diyorsun ki: "Allah'ım sen Allah'sın, Rahmân'sın, Rahîm'sin. Ben seni kabul ettim ve her işimde sen yanımdasın". Ama elhamdülillah. "**İkra' bismi Rabbikellezî halak**" bu daha teferruatlı bir şeydir. Senin yarattığın her şeye ben Allah-u Teâlâ'yı göreceğim, yâ Rabbelâlemîn. Ben Muhammed'im, senin yarattığın her şeye ben bunu göreceğim. "**Halakal insâne min alâk**". Yâ Muhammed, bil ki Allah insanı bir damladan, bir kan pihtısından, yani bir zerden yarattı ama bu zerreyle bütün âlemi yükledi yâ Muhammed. Yani Allahu Teâlâ, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e bu Alak Sûresi'nin ilk beş âyetiyle ona ne kadar büyük bir şeref yüklediğini bir zamanda anlayacağız.

Sonra tekrar "**İkra**" diyor. Bu hitap her yeri duyuyor: "**İkra**". Yâ Muhammed, sen Rabbini sana karşı her zaman cömert, her zaman kerim göreksin. Kerimliği de cömertliği de Rabbinden bilmeyi öğren yâ Muhammed. Oku.

Sonra Allah-u Teâlâ, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i zamanın ilk yaratıldığı ana, kalemin ilk gününü getirecek şimdi. Yâ Muhammed, sen daha ruha üflendiğin an ben kaleme emrettim: "Benim yanımı Muhammed'imi yaz!" Ve kalem yazma kudretine ancak o Muhammed'i adla başladı. "**Ellezî alleme bil kalem**". Nerede ilim varsa, kalem oradadır. Nerede kalem varsa, muhakkak Muhammed'e bir nefes olmak zorundadır. Bak daha "Bismillah" (diyoruz), Rabbulâlemîn'le ilk (tanıyoruz). Ama Allah, onu âyetlerin içinde o kadar ince ince methodıyor, ona o kadar ince ince anlatıyor ki... Sonra korkma yâ (Muhammed). "**Allemel insâne mâ lem ya'lem**". Yâ Muhammed, bugün Mevlâ'ya geldiğin (vakit) ümmî (okuma yazma bilmeyen) idi(n). Sen bugün buradan çıktığın zaman, Allah-u Teâlâ'nın bu âyeti seni kuşatacak. Sana bilmediğini öğretecek. Çünkü ben Allah. "**Allemel insâne mâ lem ya'lem**".

Allah-u Teâlâ, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e bu hitap ettiği ilk vahiyelerle, bizlere o kadar çok büyük müjdeler veriyor ki. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in hatırlına, Allah-u Teâlâ'ya yarattığı her şükru öğreneceksiniz, değil mi bütün Muhammed'im? Allah-u Teâlâ'nın hatırlına, size ihsan edilen o kan pihtısına muhakkak Muhammed'e bir nefes yüklenerek ve her doğan nefis, Müslüman Muhammed'e bir nefis olarak doğacaktır. Ve ey insanlar! Size Allah-u Teâlâ, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in diliyle hitap ettiği bu "**İkra' ve Rabbüke'l-Ekrem**" hitabını muhakkak karşınızda bulacaksınız. Rabbinizi size karşı muhakkak cömert edeceksiniz. Muhakkak! (Konuşmanın) sonuna kadar biz hep bu âyetle meşgul olacağız.

Kalem Sûresi Üzerine:

(Konuşma Kalem Sûresi ile devam ediyor.) "**Bismillahirrahmânirrahîm**" de. Ve bize Kalem Sûresi'nde Allah Azze ve Celle tekrar bizi bir yere geçiriyor. Dedik ya, (Allah) ilk zamana getirdi. İlk kaleme emrettiği zaman. Şimdi Allahu Teâlâ o söylediğü güzel yemini edecektir. Ama başlarken neyle başlıyor? "**Nûn**". Muhakkak Allah katında, sadece Allah katında dinlenen ve Allah-u Teâlâ'nın izniyle yazılandır. "**Nûn**" bu öyle büyük bir yemin, öyle büyük bir gün ki, Allah Azze ve Celle, halkın ilk emrini verecek ve bunun için kaleme yemin ediyor ve kalemin yazdıklarının da hak olduğunu bize söylüyor. Tabii biz o **"Nûn"**'u tam bilmiyoruz, tam çıkartamıyoruz. Çünkü "**Nûn**" muhakkak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e aittir, muhakkak O'na aittir. Biz sadece şu an "**Nûn**" diyoruz ama hâlâ taklit ediyoruz, beceremiyoruz.

Ancak bunu Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem becerir. Çünkü o günün sahibi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'dir. Şimdi Rabbülâlemîn, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i bize anlatacaktır: "**Mâ ente bi ni'meti Rabbike bi mecnûn**". Peygamberlerin ilk zamanı: Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e o "İkra" âyeti geldikten sonra annemiz Hatice'ye (radîyallahu anha) "örtün" diyor. "Yâ Hatice" diyor, "ben acaba cinlendim mi, başıma bir hal mi geldi?" diyor. Annemiz diyor ki ona: "Yâ Muhammed, sen akrabalarını gözeten, iyilik yapan ve iyilikten başka bir şey bilmeyen (birisin). Ancak Rabbinin seni kuşatması altındasın ve koruması altındasın" diyor. "Muhakkak sen cinlenmedin" diyor.

Şimdi Allah Azze ve Celle, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i muhalefet edecek (düzelteceğini yapacak). "**Mâ ente**", "**mâ ente**". Yâ Muhammed korkma, sana bir şey olmadı. Sen Rabbinin nimeti üzerindesin. Sen değilsin yâ Muhammed, bir mecnun değilsin yâ Muhammed. Korkma, cinlenmedin. Sen sadece Allah-u Teâlâ'nın nimetine uğradın. Nasıl? Yâ Allah-u Teâlâ. "**İkra' ve Rabbüke'l-Ekrem**". Şimdi Allah-u Teâlâ, "**Mâ ente bi ni'meti Rabbike (bi mecnûn)**". Korkma yâ Muhammed. Sen Allah-u Teâlâ'nın koruması altındasın, mecnun değilsin. Allah-u Teâlâ'nın nimet ve cömertliği muhakkak senin üzerindedir. Tabi Allah da devam edecektir.

"Veinne leke le ecren gayre memnûn". Tekrar ona hitap ediyor. Yâ Muhammed'im ben sana söz veriyorum. Ben sana sevimeceğin, mutlu olacağın nimetlerimi, ecirlerimi sonsuz bir şekilde senin üzerine bahsedeyeceğim. Allah-u Teâlâ bak orada Rahmân Azze ve Celle, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e ne güzel sahip çıkıyor. Senin nimetlerini mükâfatlandıracığım yâ Muhammed. Tabi aslında burada anlatmak, anlamak istediğimiz şey şu: Tabi bu ileride Allah Rasûlü'nün yaşantisunda biz bunları göreceğiz. Ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yolunun sabır bir yolu olduğunu (biliyoruz), ama korkma yâ Muhammed. Biz sana muhakkak büyük ecirler, büyük nimetler, büyük zenginlikler kendi katımızdan vereceğiz. Allah buna Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e söz veriyor.

Şimdi Allah-u Teâlâ Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e bir şey daha söylüyor. Annemize (Hz. Âişe'ye) diyor ya, o ancak Kur'an-ı Kerim'in ahlâkı üzerinedir. Şimdi o gelecek: "**Ve inneke le alâ hulukin azîm**". Ve (diyoruz ki) sen yâ Muhammed, seni devamlı görüp, gözettim ve kolladım. Namusu Ekber Cebrai'l'i devamlı senin çevrende bırakıyorum. Ve şimdi ben senin hakkında bir hükm veriyorum. Ve bu hükmeye ben Allah'a yemin ediyorum: "**Ve inneke le alâ hulukin azîm**". Sen en güzel ahlâk (sahibisin), âdî ahlâk (değil), (belki) "**le alâ**" (daha da üstünde) bir ahlâka sahipsin. Azîm ve Kerîm olan Allah-u Teâlâ muhakkak bunu söylüyor.

Şimdi Allah-u Teâlâ bir şey daha söyleyecek. Ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e de söyleyecek: "**Fesetubsîrûn. Ve yübsîrûn**". Gör yâ Muhammed. Sen de göreceksin yâ Muhammed. Onlar da görecek. Onlar niye göreceler? Sen ne göreceksin yâ Muhammed? Şimdi

geri geri geliyor. Yâ Muhammed, sen ancak güzel ahlâkı tamamladın. Bunu göreceksin. Allah-u Teâlâ'nın senin üzerindeki nimetlerini nasıl artırdığını göreceksin yâ Muhammed. Bunu bütün âlemle ispat edeceksin ki, sen deli değil, Allah-u Teâlâ'nın nimetine uğradığı kişisin. Ve Allah şimdi söz verecek kadere ve kaderi yazana ve kaderin yazdıklarına: "**Nûn, vel kalemi ve mâ yesturûn**". Ve Allah bütün kaderi mühürledi ve hak ancak Allah söyledi.